

רבן גמליאל פרק חמישי יבמות

נג.

עין משפט
נר מצוה

מלכות א"י פ"ד מהלכות
 יום הולדה ד' סנה
 עשין קט טו"ש ע' אה"ע
 סימן קכ"ט סעיף ג'
בז ה' מ"י פ"ד מהל'
 ארש"ה הלכה ג' סנה
 עשין מח טו"ש ע' שם סימן
 נ"ח סעיף ג'
בז ג' מ"ה מהלכות
 יום הולדה ד' טו"ש ע'
 שם סימן קכ' סעיף ג'
בז ד' מ"י שם הלכה ג'
 טו"ש ע' סעיף ג'
בז ה' מ"י פ"ד מהל'
 ארש"ה הלכה ג' סנה
 עשין מח טו"ש ע' שם סימן
 מד סעיף ו'

תוספות ישנים

[illegible]

(א) גראה ד"ל לכן גראה דהא.
(ב) כ"ה באמת בתוספתא פ"ו
אחר חזקן את זו וכו' אין אחר
בעילה כלום אך דיש שם ט"ס
דבבבא קמייאא גבי בעל את זו
הרץ לקיים אין אחר בעילה
כלום ע"ש.

תום' חד מקמאי (המשך)

[illegible]

רבינא אמר דכ"ע יש תנאי בחצירה. תימא נר"י דהני חמוראי
 אמו דלא כהלכתא דק"ל בפרק מצות חליצה (למן דף
 וס) ובהמדר (כמוצות דף עז. וס) דחליצה מוטעת כשירה דל"ן
 תנאי בחליצה משום דגמרינן ממנאי בני גד ובני ראובן דבעינן
 דליפשר לקיימו ע"י שליח דאי כקריא
 להו דל"ן תנאי לא הוה להו לא לוקמי
 פלוגתא דרבי ורבנן ובעי עובד ועוד
 אדמיפלאגי ביש תנאי בחליצה לענין
 מאמר שחמיה ליפלגו לענין המרה לשוק
 לשוק ואר"י דלענין המרה לשוק
 לכ"ע הויא חליצה דקד"ל דל"ן תנאי
 בחליצה אלא לענין דהויא חליצה
 פסולה דלא מפקע לה זיקה לגמרי
 שלא יועיל אחריה מאמר בשלש זיקת
 יצמין קאמר דיש תנאי ושוב מנא ר"י
 בשם ר"ת א: **ר"י** מאמר מסייע כ"ה
 דשמואל ותיובתא דרב יוסף. אהמא
 לזו וחלץ לזו וקאי ואם תאמר אמאי
 הוי מיוצתא לרב יוסף דהא דל"ן
 חולץ לבעלת מאמר משום דשמואל
 דחלץ לבעלת מאמר לא נפטרה כרה
 וי"ל דה"ק לימא חסייע ליה לשמואל
 או תיהוי מיוצתא דרב יוסף דאי לא
 חסייע לשמואל ומיפטרה כרה בחליצה
 בעלת מאמר א"כ האי דנקט מאמר
 לזו וחלץ לזו לאשמועינן דחולץ לאחיו
 שריצה לאפוקי מרדכי יוסף דקאמר
 לא יספוך מי בורו ואחרתא כריכים לו:
איצטריך לאשמועינן דאין
 קידושין תופסין
 בחייבי לאוין. אע"ג דכבר אשמועינן
 לעיל קמאי לה נמי הכא אנז שאר
 גוויי כיון דללא מילתא דפשיטא היא:
איצטריך לאשמועינן דאין
 הדינושין תופסין באשה

איש. פירוש דקתני סיפא וכן צמי
יצמין ויבמה אחת ותימא דלמא הא
דנקט צל ועשה מאמר משום שמי
יבמות ויבא אחד נקטיה:
סלףא דעתא מאריא ליגור
מאמר דבתי לאריה בוי.
תימא מה כריך לטעם זה דלעיל הוה
ינחא לר' יוחנן דלאיטרריך לאשמועי
דאין קידושין מופסין בחייבי לאין
אע"ג דכבר אשמועינן ליה מרישא
והכי נמי תינח ליה הכא מהאי
טעמא גופיה:

הדרן עלך רבן גמליאל

ל' דאָמ' כולה ביתא' בכרת קאי איצטרך לאשמועינן
בחיובי כריתות אמר לך ר"ל וליטעמיד סיפא דקתני
בטרך לאשמועינן דאין קדושין תופסין באשת איש
ת' יבם אחד ויבמה אחת תנא נמי שתי יבמות ויבם
נמי יבמות ויבם אחד תנא נמי שתי יבמין ויבמה אחת:
חלץ

וְהַמֵּאֲמָר לֹא נִפְטָרָה כִּרְחֵם דְּכִיּוֹן דְּעֵי גַּט לְמֵאֲמָרוּ לֹא הוּא חֲלִיטָה
 חֲלָץ (וְעַל דָּף מִדֵּי). לֹא יִשְׁפּוֹךְ אֶדָם מִי צוּרוֹ וְאַחֲרֵים כְּרִיכִים לְהַם
 מִן הַכְּהוּנִים וְלֹא אֲמֵרִין לִיחְלוֹךְ לְקִמְיִתָּהּ וְתֵהָא חֲזַרְתָּה כְּשִׁירָה:
 אַחַת מֵהֶן פְּטוּרָה חֲזַרְתָּה וְקִמְיִי סִיפָא וְכֵן שְׁנֵי יִצְמִין לִיבְמָה
 לֵיה לְרַבָּה דוּ: ה"ג גַּט לֹו וְחֲלָץ לֹו לִימָא מְסִיעִי לֵיה לְשִׁמּוּל.
 פ' ד' אֲחִין (וְעַל סֵף) חֲלָץ צִלְעָתָהּ הַגֵּט לֹא נִפְטָרָה כִּרְחֵם: וְלִיטִין נָמִי אִין
 כו' דִּלָּא מִשּׁוּם הֵי נִקְטָ לֹא דִלְמַת לֹא שִׁיךְ לִימִיתָ אִין אֲחֵר
 לִכְרָתָה בְּזֵלָא צִלְעָתָה כְּחוּלָץ עֲמָמוֹ דְּשְׁלִיחוֹת לְדִידֵהּ עֲבָד: אִינְטֵרִיךְ
 עֲלֵמָא הִיא גִבִּיה לֹא תַפְסִי קִידוּשִׁין וְסָתִים לָן בְּצוּלִין כִּר' עֲקִיבָא וְכֵן
 לֵיה בִּיתָא בְּכֵרֵת קָאִי לְבַד מִחוּלָץ בְּחֻלּוֹתָ אֲבָל חוּלָץ לְגִבִּי כִרָה וְכֵן
 מִמּוֹת יוֹסֵם אַחַד וְכ' יִצְמִין וִיבְמָה אַחַת דְּאִין מֵאֲמָר הַשֵּׁנִי תוֹפֵס
 הָרִאשׁוֹן וְעֵשָׂה הַשֵּׁנִי מֵאֲמָר אִין אַחֵר בִּיָּאָה כְּלוֹם מִי אִינְטֵרִיךְ
 לְכָל דִּבְר': אֲלֵא אִינְדִּי דִּסְנִי הַסֵּרֵת יוֹסֵם וִיבְמָה אַחַת. דְּאִינְטֵרִיךְ
 וְלֹא יִבְנֵה (דְּבָרִים סה) וְאִינְטֵרִיךְ לְמִיסְתַּמִּיָּה כְּרִבִּי עֲקִיבָא מִנָּה נָמִי כו':
 חֲלָץ

מאמר אבל אם חלץ לבעלת מאמר לא נפטרת צרה (2) וכי חליץ לאחת לא היו תיובת דרב י
דאם חלץ לבעלת מאמר נפטרת צרתה וה"ל למחלץ לבעלת מאמר שאחרים פסולין לה בלא
כשירים לה בלא חליצה והשתא נפסלה לאחרים בחליצה זו (2):

יש ויקה: האי דתפיס מאמר בעלמא כבי האי לישנא משום דיש ויקה והשמא אחאי חליטתא פקטמה וליכא לתימר הכי: **אין ויקה:** אין כח לויקא ואפי' הכי בעיתקא הוי מאמר: **רב שרביא אמר:** אי דאמר לה בזיקא יבמין כ"ע לך פליגי דלך מהני דיש ויקה ואחיא חליטא פקטמה: **והכא בחליטא פסולת:**

כגון שחלץ אחר הגט קמפלגי רבנן
סברי לא אפקעתה שפיר ויש אחריה
כלום הלכך קמי מאמר: יש סנאי
בחליצה. שחלץ לה על מנת שמתן
לו מנאמס וזו. רבי סבר אין תנאי
מועיל בחליצה ואפילו לא נתנה לו
מנאי תנאי מועיל והוי חליצה הלכך לא
תפיס מאמר שעשה בלשון ויקח
יבמין אבתרה דהא אפקעתה לויקמו
ולרבנן יש תנאי וכל כמה דלא קיימא
לא פקע ויקה וכי אמר לה התקדשי
לי ע"י כסף זה בזיקת יבמין קמי:
ה"ג רבינא אמר דל"ע יש סנאי
בחליצה. אע"י דקרי' (למן 97 קו.)
חליצה מוטעו כשריה הוי תנאי לא
סבירא לטעם: והכא בסנאי כפול
קמפלגי. וכגון דלא כפליה לתנאי.
לרבי צעינן תנאי כפול כמנאי צני גד
וצני ראובן והאי דלא כפליה אס
תמי תהא חליצה ואס לא תמיני לא
תהא חליצה לא הוי תנאי לצטולי
לחליצה: ונתיני נמי אין לאחר ציאה
כלום. דהא ציאה שייכא למימר
בסיפא דקתני או בעל ועשה מאמר
ונתן גט וחלץ דהא או או קתני וצבעל
ועשה מאמר או צבעל ונתן גט מאי
חליצה איכא: סני אין לאחר ציאה
כלום. ולא כריך למימני נמי אין
לאחר חליצה כלום דכיון דתנא אין
אחר ציאה כלום ה"ה נמי דלין אחר
חליצה כלום ולישנא קוילא הוא למימני
חדא או ציאה או לחליצה: וסנא דידן.
דלא נקט ציאה ואע"ג דאייירי בה
בסיפא משום דהיתר יבמה לשוק
תציבא ליה לאורוי ומינה שמעינן
דלין אחר ציאה כלום וטרימא לתנא

מסורת הש"ס

(א) [לעיל ז': וס"ג]
(ב) [שם], ג) [קידושין סא:]-
(ד) [לעיל נא: לקמן יז:]-
(ה) [לעיל כ"ו], ו) [לעיל יא: יב:]-
(ו) [לעיל כו: נא:]-
(ז) [לעיל י"ז: טו] [לעיל ג:]-
(ח) [לעיל נא: ד"ה וס"ג], י) [לעיל נא: ד"ה וס"ג]
(י) [לעיל נא: ד"ה וס"ג]

הגהות הב"ח

(א) גמ' (אזיי ורצא דאמרי
תרוייהו תני) תא"מ ונ"ב
ס"א אזיי ורצא תנר :

מוסף רע"י

[illegible]

תום' חד מקמאי

דאמיר אין מאמיר אחר מאמיר בשמי
 יצמות ויבם אחד וממני בשמי יצמות
 ויבם אחד קא מיירי. וולישנא בתרא
 גרסינ'ן למילתיה דבן עזאי איפכא
 קיימא הך אתקפסא לאספי דמנני
 דקמני בין צין אחד לשמי יצמות
 בין שני יצמין ויבמה אחת. ומיסתברא
 כלישנא קמא דא"כ לא הוה לן
 לאתויי הך אתקפסא הכא אלא
 בגמרא דסיפא דלקמן: **לומא מסייע**
לויא לשפולא אמאנא דן וזחלן לון
 קלי. מדלגא נקט חליצה אצטלת מאמיר
 מעלייתא לאפוקי זיקא דחצרתה: **ו**
 דהא הכא דחלץ לחצרתה וקמיתא
 דהא נשמה חליצה לכל אחת **ד**
לויבום. אחת דאס נתן זה גט וזה גט
 מדלגא נקט חליצה אצטלת הגט אלא לחי
 אחר זיקא כלום. **ב**סיפא דקמני **א**
 חליצה כלום דהא ליכא חליצה: **ב** **ב**
לאשמועינן. חלץ לון ועשה מאס
 בשמי יצמין ויבמה אחת: **א**לא **לר"ג**
 האמין בין בחלוטה בין בצררה בכרת
 אחר חליצה: **ו**לעטמך **סיפא**. **ב**
 לאשמועינן דאין קידושין מופסין
 לאשמועינן אפילו **לר"ל** דאין מאמיר אח

בחליצה וכיון דלא נתיקיים התנאי אין כאן חליצה ויש כאן יבמות רבינא אמר דכ"ג דיש תנאי מיפליג דרבנן סברי דלא בעי תנאי כפול ואע"ג דלא כפילנא לתנאה התנאי תנאי וצריך לקיימו יצא ויש כאן יבמות. (ב) הכי אוקימנא דרב אסי ורבינא הוו להו לרבנן דלא כהלכתא דק"ל אין

(א) נראה ד"ל ולהך אוקיימא דרב אשי ורבינא. (ב) אינו מובן ונראה ד"ל ולכן חולץ לאחרת ורב יוסף לית ליה דשמואל וס"ל דאם חלץ

(ג) הדבר ה"ע דמנ"ל דרז יוסף פליג אדשמואל הא רב יוסף לא אמר זי רק אמתניחין לעיל דף מד.